

וזהו אופן בתוך האופן, משלבים זה בזה.

אלו הארבעים נוטלים דין מבית הזכות להלקות את הנשמה הזו שחטאה (וצריכה) לקבל מלקות, ואלו עומדים בשלהבת אש לאותן הנשמות, וטסים מחוץ להיכל הזה, ומלקים את הנשמה הזו, ועומדת נזופה בחוץ כל אותם הימים שנגזרו עליה, ולא נכנסת לפרגוד.

והארבעים הללו הם שעומדים ונוזפים ומנדים את כל אלו שהוציאו מפיהם דבר שלא צריך, ואחר זה הוציאו מפיהם דבר קדוש, דבר תורה, ומטנפים את פיהם בה. ואלו עומדים ומנדים אותם, ועומדים בנדיי הזה ארבעים יום, שלא נשמעת תפלתם.

וכן את כל אלו שחטאו אותם חטאים שצריכים את הנזיפה, עשרה פרזים יוצאים בכל יום ומכריזים בכל אותם הרקיעים ובכל אותם חילות ומחנות: הנהרו בפלוני שהוא נזוף! הוא נזוף על חטא פלוני שעשה, עד ששב לפני רבונו, הרחמן יצילנו. בששב מאותו החטא, מתפנסים כל הארבעים הללו ומתירים אותו, ואז מכריזים עליו: מפלוני התרה הנזיפה! מכאן והלאה התפלה נכנסת. וטרם ששב, הוא נזוף למעלה ולמטה, ושמירת רבונו מוסרת ממנו. ואפלו בליילה נשמתו נזופה, שסותמים לה את כל שערי השמים ולא עולה, ודוחים אותה החוצה.

האופן הזה שעומד על הארבעים הללו, כשנוסע, מגיע לאותו מקום שנקרא תא הרצי"ם. וכשנכנס, נכנסים עמו אותם

הארבעים שממנים בארבעה פתחים, ועולים כל אותם המגנים של זהב, ואלו הם מלאכים שנקראים חשמלי"ם. ואותם המגנים והתרחבות והרמחים שרצים להגן על ישראל משאר העמים,

אופן בתוך האופן, משלכן דא בדא. אלון ארבעין, נטלי דינא מבי זכותא, לאלקאה להאי נשמתא דחבאת (כ"א) ובעאת) לאלקאה. ואלין קיימי בשלהובי נורא לגבי אינון נשמתין, וטאסין לבר מהיכלא דא, ואלקאן לנשמתא דא, וקיימא נזיפא לבר, כל אינון יומין דאתגזרת עלה, ולא עאלת לפרגודא.

ואלין ארבעים, אינון דקיימין ואנזיפו ומנדין, לכל אינון דאפיקו מפומייהו מלה דלא אצטריכא, ובתר דא אפיקו מפומייהו מלה קדישא, מלה דאורייתא, ומטנפי פומייהו בה. ואלין קיימי, ומנדין לון, וקיימי בהאי נהויא ארבעין יומין, דלא אשתמע צלותהון.

וכן לכל אינון דחאבו אינון חובין, דבעיין לנזפא, עשרה כרוזין נפקי בכל יומא, ומכריזי בכל אינון רקיעין, ובכל אינון חילין ומשריין, אנדהרו בפלניא דאיהו נזיפא. נזיפא איהו על חובא פלוני דעבד, עד דתב קמי מאריה, רחמנא לישזבן.

כד תב מההוא חובא, מתכנפי אלין ארבעין, ושראן ליה. וכדין אכריזו עליה, פלניא שרא נזיפא. מכאן ולהלאה צלותא עאלת. ועד לא תב, נזיף איהו לעילא ותתא, ונטירו דמאריה אתעדי מניה. ואפילו בליליא נשמתיה נזיפא, דסתמין לה כל תרעי שמיא ולא סלקא, ודחיין לה לבר.

האי אופן דקיימא על אלין ארבעין, כד נטיל מטא לההוא אתר דאקרי (מלכים א יד) תא הרצי"ם. וכד עאל, עאלו עמיה אינון ארבעין, די ממנן בארבע פתחין, וסלקין כל

הארבעים שממנים בארבעה פתחים, ועולים כל אותם המגנים של זהב, ואלו הם מלאכים שנקראים חשמלי"ם. ואותם המגנים והתרחבות והרמחים שרצים להגן על ישראל משאר העמים,